

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 22 sierpnia 2008 r.

Jolanta Fedak

DPR-V-0702-92-BW/08

M. G. J. W. A.
SECRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 26.08.08
nr. 6218 podpis. *W*

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 25.08.08.

nr. 5007 podpis. *Borusewicz*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z otrzymanym – przy piśmie z dnia 13 sierpnia br. znak: BPS/DSK-043-803/08 - tekstem oświadczenia Pana senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego złożonego podczas 17. posiedzenia Senatu RP, dotyczącego diety związanej z podróżą służbową, przedstawiam Panu Marszałkowi następujące stanowisko.

Aktualnie, na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy, minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz warunki ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza jego granicami.

Na mocy art. 77⁵ § 3 k.p., pracodawcy spoza sfery budżetowej mogą ustalać - od dnia 1 stycznia 2003 r. - we własnym zakresie warunki wypłacania pracownikom należności za podróże służbowe, w drodze postanowień układu zbiorowego pracy, regulaminu wynagradzania lub umowy o pracę. Ustalona w tym trybie stawka diety za dobę podróży na obszarze kraju lub poza jego granicami nie może być niższa niż wysokość diety z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju określonej w przepisach mających zastosowanie do pracowników sfery budżetowej; w 2008 r. jest to kwota 23 zł za dobę podróży.

Przepis art. 77⁵ § 4 k.p. określa jedynie minimalną wysokość diety krajowej (i zagranicznej), jaką pracodawca spoza sfery budżetowej musi zagwarantować pracownikom odbywającym podróże służbowe. Przepis ten wyznacza minimalny poziom ochrony uprawnień pracownika.

Nie ma zatem przeszkód prawnych aby pracodawca prywatny ustalił we własnym zakresie wyższą stawkę diety bądź też zwracał poniesione przez pracownika udokumentowane wydatki żywieniowe.

Znowelizowane przepisy prawa pracy umożliwiły pracodawcom prowadzącym samodzielną gospodarkę finansową stosowanie bardziej elastycznych zasad zwrotu należności za podróże służbowe pracowników, w tym określenie wysokości diet i innych kosztów podróży służbowej, odpowiednio do specyfiki prowadzonej działalności jak i sytuacji finansowej przedsiębiorcy.

Jeśli pracodawca nie wprowadzi zakładowych uregulowań w zakresie warunków zwrotu kosztów krajowej podróży służbowej wówczas – na mocy art. 77⁵ § 5 - mają u niego zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz.U. nr 236, poz. 1990, z późn.zm.).

Dieta, o której mowa w § 4 ww. rozporządzenia, przeznaczona jest na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej i ma charakter ryczałtu. Tym samym pracownik nie ma obowiązku dokumentowania poniesionych wydatków, także w przypadku gdy faktycznie ich nie poniósł (np. w przypadku kilkugodzinnej podróży służbowej).

Uprzejmie informuję, że przewiduję nowelizację przepisów omawianego rozporządzenia, zakładającą m.in. podwyższenie wysokości diety.

MINISTER
Janina Fedak